

جمهوری اسلامی ایران

وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی

بسمتعالی

شماره: ۱۶۸۸۵۲

تاریخ: ۱۴۰۱/۰۷/۲۷

پیوست:

میران کل محترم تعاون، کار و رفاه اجتماعی استان؛

سلام علیکم

با عنایت به حکم مقرر در ماده (۱۵۷) قانون کار جمهوری اسلامی ایران در خصوص سازش مستقیم بین کارفرما، کارگر یا کارآموز و یا نمایندگان آنان در شورای اسلامی کار، انجمن صنفی کارگران، نماینده کارگران کارگاه قبل از اقامه دعوا در مراجع حل اختلاف کار، "**دستورالعمل سازش درون کارگاهی**" به شرح ذیل ابلاغ می‌گردد:

ماده ۱- در صورت اختلاف بین کارگر، کارآموز و کارفرما و عدم حصول سازش مستقیم بین طرفین، افراد مذکور مکلفند در اجرای ماده (۱۵۷) قانون کار و قبل از طرح دعوا در مراجع حل اختلاف کار، درخواست خود مبنی بر ایجاد سازش را به تشکل کارگری مستقر در کارگاه (شورای اسلامی کار، انجمن صنفی کارگران، نماینده کارگران کارگاه) ارائه دهند. در کارگاه‌هایی که تشکل کارگری در آن تشکیل نشده است، با تقاضای ذی‌نفع، مراجع حل اختلاف کار به دعوا رسیدگی می‌نمایند.

ماده ۲- حل و فصل اختلاف از طریق سازش، مستلزم تقدیم درخواست کتبی به تشکل کارگری مستقر در کارگاه می‌باشد.

ماده ۳- تشکل کارگری مستقر در کارگاه مکلف است حداکثر ظرف مدت ۵ روز کاری از تاریخ وصول درخواست نسبت به تشکیل جلسه سازش اقدام نماید.

ماده ۴- تشکل کارگری مستقر در کارگاه کتباً از کارفرما، کارگر یا کارآموز برای شرکت در جلسه سازش دعوت به عمل می‌آورد.

ماده ۵- چنانچه ظرف موعد مقرر، جلسه سازش تشکیل نشده یا سازش حاصل نگردد، تشکل کارگری مستقر در کارگاه موضوع «عدم سازش» را صورتجلسه نموده و به کارگر یا کارآموز و کارفرما برای ارائه و طرح دعوا در مراجع حل اختلاف کار تحویل می‌دهد.

ماده ۶- در صورت حصول سازش، تشکل کارگری مستقر در کارگاه مبادرت به تنظیم «سازش‌نامه» می‌نماید؛ سازش‌نامه مزبور به امضای کارگر یا کارآموز و کارفرما و نماینده یا نمایندگان تشکل کارگری مستقر در کارگاه خواهد رسید. سازش‌نامه صادره قطعی و لازم‌الاجرا است.

ماده ۷- در سازش‌نامه مراتب ذیل درج می‌گردد:

الف- نام کارگاه

ب- تاریخ انشا

جمهوری اسلامی ایران

وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی

بسمتعالی

شماره: ۱۶۸۸۵۲

تاریخ: ۱۴۰۱/۰۷/۲۷

پیوست:

ج- نام و نام خانوادگی و شماره ملی و نشانی طرفین سازش

د- موضوع سازش

ه- اسامی نماینده یا نمایندگان تشکل کارگری حاضر در جلسه سازش

ماده ۸- سازش نامه در سه نسخه تنظیم می گردد که یک نسخه به کارگر و یک نسخه به کارفرما تحویل شده و یک نسخه نیز در نزد تشکل کارگری بایگانی می گردد.

ماده ۹- چنانچه موضوع سازش قطع رابطه کارگر باشد و طرفین در خصوص قطع رابطه و انجام تسویه حساب به توافق برسند، تاریخ بیکاری کارگر و ارادی یا غیر ارادی بودن آن در سازش نامه درج می شود. در این صورت، چنانچه مراتب بیکاری و نحوه آن از نظر غیر ارادی بودن مورد تأیید کمیته مشترک دو نفره بیمه بیکاری قرار گیرد، در صورت دارا بودن سایر شرایط مقرر در قانون و مقررات، بیکار شده مستحق دریافت مقرری بیمه بیکاری خواهد بود.

ماده ۱۰- در صورتی که طرفین از اجرای مفاد سازش نامه خودداری کنند یا در صورت اعتراض هر یک از طرفین به سازش، مراجع حل اختلاف کار به موضوع رسیدگی می نمایند.

ماده ۱۱- مراجع حل اختلاف کار به بررسی فرایند سازش اقدام نموده و چنانچه سازش برابر قوانین و مقررات به عمل آمده باشد، بر اساس آن مبادرت به صدور رأی خواهند نمود؛ در غیر این صورت نسبت به ابطال سازش نامه اقدام نموده و برابر قوانین و مقررات رأی مقتضی صادر می نمایند.

ماده ۱۲- چنانچه اختلاف بین کارگر، کارآموز و کارفرما ناشی از تصمیم کمیته انضباطی باشد، طرفین مکلفند طبق مواد این دستورالعمل فرایند سازش را در کارگاه سپری نموده و سپس در صورت لزوم در مراجع حل اختلاف کار اقامه دعوا نمایند.

ماده ۱۳- مدیران کل تعاون، کار و رفاه اجتماعی استانها مسئول حسن اجرای این دستورالعمل بوده و نسبت به برگزاری دوره های آموزشی برای تشکلات کارگری مستقر در کارگاه اقدام می نمایند.

ماده ۱۴- در صورت بروز هرگونه اختلاف و ابهام در اجرای این دستورالعمل، نظر اداره کل روابط کار و جبران خدمت لازمالاتباع خواهد بود.

محمدادی زاهدی وفا

سرپرست وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی